

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Colocensi Electo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

tota Shira, Derveisin, Vhtredinunefin, insulam Iohlevenoh cum appendiciis suis, Munemel, Terineth, Morcambus, Methkil, Kilecincath, Muccard, Pethgob, cum terris Ecclesiarum, Strathreibten, Rescolpin, Cas, Dulbrudet, Ruffin, Lofse, & juxta Pert Lungportin. In Maret Buhhan, Munemusch, Culfamuel, Elon, cum terris Ecclesiarum suarum & omnibus pertinentiis suis. In Laodonia Listune, Eggelesmanekin, Kedeleth, Raththen, Lessuade, Wedale, Clerkintun, Thinningan cum appendiciis suis, Brocchethmuth. Possessiones autem & redditus qui sunt in Can & Cunevet ad mensam Episcopi deputati, sicut eos in presenti iuste ac canonicè possides, tibi & successoribus tuis auctoritate apostolica nihilominus confirmamus. Insuper etiam presentis pagina tibi duximus indulgendum ut possessiones & bona commissæ tibi Ecclesie, si qua illicitè alienata sunt vel distracta, tibi liceat legitime revocare. Licet quoque tibi in Ecclesia sancti Andree, cum Priore vacaverit, eum sine contradictione qualibet instituire, sicut hæcenus prædecessores tui & tu ipse fecistis, & ipsius excessus, si quando excesserit, dignè corrigere. Decernimus ergo ut nulli omnino hominum liceat præfatam Ecclesiam temerè perturbare aut ejus possessiones auferre, vel ablatas retinere, minuere, seu quibuslibet vexationibus fatigare, sed omnia illibata & integra conserventur eorum pro quorum gubernatione ac sustentatione concessa sunt usibus omnimodis profutura: salva sedis apostolicæ auctoritate. Si qua igitur in futurum ecclesiastica secularve persona hanc nostræ constitutionis paginam sciens, contra eam temerè venire tentaverit, secundo tertiove commonita nisi præsumptionem suam digna satisfactione correxerit, potestatis honorisque sui dignitate careat, reamque se divino iudicio existere de perpetrata iniquitate cognoscat, & a sacratissimo corpore ac sanguine Dei & Domini redemptoris nostri Iesu Christi aliena fiat, atque in extremo examine districtæ ultionis subjaceat. Cunctis autem eidem Ecclesie sua jura servantibus sit pax Domini nostri Iesu Christi, quatenus & hic fructum bonæ actionis percipiant, & apud districtum iudicem præmia æternæ pacis inveniant. Amen. Datum Romæ apud sanctum Petrum per manum Iohannis sanctæ Mariæ in Cosmidin Diaconi Cardinalis S. R. E. Cancellarij xii. Kal. Ianuarij Indictione Tom. II.

xii. incarnationis dominicæ anno MCCVI. pontificatus verò Domini Innocentij PP. III. anno decimo.

*PHILIPPO REGI
Francorum illustri.*

AB eo credimus processisse in cujus manu cor Regis existit, & quocunque voluerit vertit illud, quòd, sicut per dilectum filium Iohannem Abbatem sanctæ Genovefæ, virum providum & fidelem, ac etiam per litteras tuas nobis intimare curasti, ad Reginam disponis accedere, tentaturus utrum eam cognoscere possis, dummodò per hoc nullum tibi vel causæ tuæ præjudicium generetur, si forsitan eam cognoscere non valueris, duos articulos exprimens, quos nunc explicare non expedit, in quibus tibi asseris providendum. Oportet utique, fili carissime, quòd si volueris maleficium contra conjugium intentare, cum timore Domini ad Reginam accedas, & adhuc tentes diligenter ex fide, præmissis orationum, elemosynarum, & sacrificiorum suffragiis, utrum cum ea carnale commercium valeas exercere, ut cognoscatur ex hoc an ipsum maleficium sit solutum. Nos enim cupientes te, quantum cum Deo possumus, expedire, presentibus tibi litteris intimamus quòd si forsitan illi nequiveris carnaliter commisceri, nullum per hoc tibi vel causæ tuæ volumus præjudicium generari, quamvis in altero illorum duorum articulorum nos utique quoad jus bene tibi providere possimus, in reliquo verò tu tibi melius quoad factum valeas præcavere. Si ergo permillum non fuerit ut cum ipsa Regina possis fieri una caro, & super impedimento maleficii volueris experiri, nos, cum requisiti fuerimus, ad iudicium procedemus, sine quo profectò non prævalet ab hoc vinculo liberari. Datum Romæ apud sanctum Petrum.

*Epist. 176.
De causa divortij.*

COLOCENSI ELECTO.

QVoniam juxta canonicas sanctiones multa nonnumquam electionem impediunt quæ postulationem impedire non debent, cum secundum rigorem juris procedatur in illa, sed in ista favor gratiæ potius requiratur, electionem quam de te dilecti filij Colocenses Canonici fecerant, licet pro confirmatione ipsius apud nos precibus multiplicatis institerint, propter defectum tamen ætatis, quem eo tempore amplius sustinebas, exigente justitia non duximus confirmandam. Quia verò te

*Epist. 177.
Confirmatur electio ejus.*

N

nuper à nobis humiliter postularunt propter urgentem necessitatem & evidentem utilitatem quæ de tua speratur promotione futura, te, cui & morum honestas & competens scientia, sicut credimus, suffragatur, Colocensi Ecclesiæ concedendum duximus in pastorem, prædictis Canonis nostris dantes litteras in præceptis ut postquam dilectus filius Gregorius tituli sancti Vitalis Presbyter Cardinalis apostolicæ sedis Legatus quod est à nobis dispositum ipsis denunciaverit observandum, tibi tamquam pastori suo à nobis concessio & confirmatio tam in spiritualibus quam temporalibus obedire procurent. Ne verò dispositionem nostram frustrari contingat, devotioni tuæ per apostolica scripta mandamus quatenus si forsan aliquo casu denunciari nequiverit quod per prædictum Legatum denunciari mandamus, tu nihilominus auctoritate præsentium, tamquam concessus & confirmatus à nobis, in Colocensi provincia pastoris officium exequaris. Datum Romæ apud sanctum Petrum 1 x. Kal. Ianuarij, anno decimo.

*ABBATI SANCTI HILARII,
Plebano sancti Pauli Castellaniensis diocesis,
& magistro Gallo Canonico Tervisino.*

*Epist. 178.
Committeritur
eis executio
cujusdam sen-
tentia.
Cap. Ex litteris.
De offic. jud.
delegati.*

EX litteris venerabilis fratris nostri Patriarchæ Gradenensis accepimus quod cum dilectus filius Gradenensis Primicerius & Plebanus sanctæ Sophiæ de Venetiis, quibus causa quæ inter Clericos sanctæ Iustinae ac Presbyterum Albertum, super eo quod idem Presbyter Clericum se ipsius Ecclesiæ assererat, agitari dinoscitur, à nobis fuerat delegata, mandassent eisdem ut memoratos Clericos, qui per Archipresbyterum Paduanum, ad quem fuerat super eodem negotio quoddam à nobis rescriptum obtentum, in quo, sicut asseritur, de prioribus litteris mentio non fiebat, denunciati fuerant excommunicationis sententiæ subiacere, nisi dictum Presbyterum in focium reciperent & in fratrem, idem Patriarcha denunciaret anathematis vinculo non ligatos, ipse volens eisdem iudicibus in hac parte parere, qui nostra fungebantur auctoritate, maximè cum venerabilis frater noster Castellaniensis Episcopus ipsis super hoc parendum non duxerit requisitus, Clericis sanctæ Mariæ formosæ mandatum supradictorum iudicum per suas litteras nuntiavit, quas dilectus filius Archidiaconus Castellaniensis, Plebanus

eiusdem Ecclesiæ, legi publicæ coram populo non permisit. Cumque super hoc paucis diebus elapsis apud sancti Nicolai monasterium ab eodem Patriarcha benignè fuisset idem Archidiaconus requisitus, in iram subito concitatus, eundem Patriarcham gravibus verbis injuriis multis præsentibus laceravit. Qui considerans Archidiaconum ipsum per tantum injuriarum excessum non se tantummodo, sed etiam Gradensem Ecclesiam, immo nos ipsos graviter offendisse, tam ipsum Archidiaconum quam prædictam Ecclesiam ecclesiastico supposuit interdicto, ea præcipuè ratione quoniam ex antiqua consuetudine, sicut dicitur, est obtentum ut litteræ quæ per patriarchatum Gradensem à Patriarchis Gradenensibus diriguntur, indifferenter ab omnibus admitantur. Verum ad instantiam Clericorum & parrochianorum Ecclesiæ supradictæ, quoad ipsam Ecclesiam Patriarcha interdicti sententiam relaxavit, sub excommunicationis poena Clericis eisdem injungens ne Archidiacono participare præsumerent in divinis. Cum autem Patriarcha jam dictus cum præfato Episcopo ad monasterium sanctæ crucis pro celebrandis cujusdam exequiis accessisset, & Archidiaconus se vellet divinis officiis immiscere, Patriarcha pro vitando scandalo secessit in partem, propter quod Archidiaconus ipsum cepit gravibus verbis injuriis aggravare. Idem quoque Archidiaconus, licet à divinis per unius diei spatium cessavisset, postmodum tamen celebrare publicè non erubuit interdictus. Ad hæc, de sæpedito Episcopo Patriarcha gravem deposuit quæstionem, quod cum sibi & Gradeni Ecclesiæ obedientiam teneatur & reverentiam exhibere, quamquam ei mandaverit ut præfatum Archidiaconum pro interdicto & Clericos sanctæ Mariæ pro excommunicatis haberet, & faceret excommunicationis & interdicti sententias ab ipso prolatas per Castellaniensem diocesim inviolabiliter observari, idem Episcopus in injuriam Patriarchæ permittens Archidiaconum in Ecclesia Castellaniensi liberè ministrare, Clericis suæ diocesis sub fidelitatis poena præcipiendo mandavit ut per Ecclesias suas Archidiaconum & Clericos supradictos nec interdicti nec excommunicationis sententiæ subiacere publicè nuntiarent. Unde idem Patriarcha nobis humiliter supplicavit ut tantam injuriam & excessum, necnon in ipsum, sed potius contra